

ljejo za klobuk šopke pozlačenega rožmarina in lanenih glavic. Po letu imamo namesti klobuka slamnik, kateri je bel ali črn. Klobuke dela klobučar, slamnike pa kitarji in slamnkarji iz slame. Včasih imamo tudi kape namesti klobuka ali slamnika. Kape so pisane ali kosmate. — Ženske pokrivajo na glavo čepce in zavijače, ali bele peče. Kaj storé dečki s pokrivalom, kadar koga imenitnega pozdravijo? Pridni dečki se radi odkrivajo. Kaj pa rečejo, kadar se odkrijejo? Kako pa dekleta pozdravljajo? — Čevlji in škornje so iz usnja. Kdo jih naredi! Peté so iz močnega usnja; zakaj? Čevljar nabije čevlje in škornje na kopita; zakaj? Čemu so nam čevlji in škornje? Otroci tudi bosí hodijo; kdaj? — Čemu nam je žepna ruta? Čemu nam je sploh obleka? Recite: Z obleko si telo pokrivamo in grejemo. Obleka človeka lepša, ali pa ga kazí. Vendar ni prav, če človeka vselej po obleki sodimo. Samo lepo oblačilo te ne bo častilo; previdnost in modra glava, to je slava prava. — Ktere oblačila imajo dečki, dekličí, možje, žene? Ktere oblačila oblačimo po zimi, po letu, o nedeljih in praznikih, o delavnikih? Ktere oblačila so suknene, platnene, volnate, usnjene? Ktere oblačila so iz klobučine in kožuhovine? — Otroci imajo radi lepe oblačila, zato pa jih morajo tudi lepo varovati. Premožni ljudje imajo praznične oblačila tudi iz svile. Svilnate oblačila so drage in se tudi ne podajo ljudem, kateri si morajo kruh z rokami služiti. Neumno in tudi pregrešno je, če ima človek drago in ošabno obleko. Prosta in čedna obleka se vsakemu človeku naj bolj podá.

Naj lepša obleka za mlade ljudi
Je tiha ponižnost in čistost vesti.

Čimu nam je sadje in sadno drevje?

Na vsaki prostorček si vsadi drevó,
Ga pridno odreja — k dobičku ti bo!

1. Zrelo sadje je dobra in zdrava hrana za mlade in stare, za zdrave, pa tudi za bolne ljudi; nekterim bolnikom služi sadje še celó kot zdravilo. Vživa se lahko sirovo ali suho, kuhano ali pečeno.

2. Zlahtno sadje se lahko dobro proda in v denar spravi.

3. Iz zrelega sadja se nareja vino in jesih. Še celo gnjilo sadje se lahko porabi, ter kis in žganje iz njega napravi.

4. O slabi letini in pičlem pridelku poljskih sadežev, se znabiti ravno sadno drevje dobro obnese, in nas brani velike lakote.

5. Sadno drevje po vaseh okoli pobištev brani o požaru ognju, da se dalje ne širi.

6. Iz lesa nekterih sadnih dreves se naredi naj lepše hišno orodje.

7. Kadar o hudi zimi pri hiši derv zmanjka, in ni moč v goro po-nje, nas more kako staro, opešano, suho drevo iz verta rešiti hudega zmerzovanja.

8. Sadno drevje nam dela tudi veselje, ker naj bolj kinča spomladi vso vživljeno naravo s prelepim cvetjem, ter nam živo kaže dobroto našega stvarnika. Tudi nas ohlajuje s prijazno senco v hudi vročini.

9. Sadno drevje nam še celó na duši koristi. Ali ne kažemo s sadjorejo v djanju ljubezni do svojega bližnjega? Ali ne slišimo večkrat poštenega človeka, ki se z dobrim sadjem poživlja in gosti, reči: „Kako dobro je to sadje! Bog mu daj dobro, kdor je to drevo vsadil!“ i. t. d.

10. Ako bi bilo povsod dovolj zlahtnega sadja, bi bilo tudi manj tatvine; tedaj manj greha, sosebnó pri mladini.

Sprejmite, ljubi tovarši učenci, te verstice, ter jih svojim učencem bolj obširno in na tanko razjasnite! Vnemajmo mladost vzajemno z vso močjo za sadjorejo; vidilo se bo, da naš trud ne bo zastonj. Zavoljo tega pa tudi neprenehoma prosimo, da nam bojo soseske kaj kmali blizo šol primerne prostore za drevesnice odkazale in pripravile, brez katerih učenik res ne more kaj prida storiti za sadjorejo.*)

J. R. Ribniški.

P a š n i k.

Duh časa. Učitelj ima otroke sedanjega časa, in jih mora tudi odrejati za sedanji čas. On mora tedaj vediti, kaj je duh časa, to je, on naj, kolikor toliko spoznava, katere misli sploh med ljudmi vladajo. — To pa je zeló težko, in varovati se je

*) Naj bi nam naši ljubi tovarši, kateri imajo že drevesnice, povedali — kako so jih dobili, in kako da v njih naj bolj spešno ravnaajo. *Vredn.*